Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, korrfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

EN UPPLYSNING

Petry, C. G. Railway, Ont. via Sioux Lockout, den 17 juni 1919.

Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

Ärade Red.!

Ser av numret av den 12 juni i brevlåda en John som frågar efter adress på 6:te och 7:de Mosebok. I fall John vill tillskriva mig, och innesluta 3c frimärken så skall jag sända nämnda adress, ty böckerna finnas på engelska.

Hogaktningsfullt.

O. Freeberg.

FRÅN BEYNES, SASK.

Bäste Red. Brown!

Såg ett brev i S. C. T. för den 15 maj av H. O., vilket skulle behöva ett grundligt svar. Men jag hade tänkt sluta att skriva något mer i tidningen av den orsaken att jag tycker mig vara alldeles för dålig mot en del som dykt upp på senare tiden. Men nog tycker jag, att H. O. borde lära sig läsa innantill först. Han säger, att jag utgjuter bitter galla mot två (vilka två?). Vet ej själv när jag gjorde det. Sätt på dig glasögonen och se noga efter så skall du finna, vad du ej kunde se förut. Jag kallade en viss puritan substitut och det är väl ej något som jag skulle bli halshugen för. Skall nu sluta innan jag retar hela Canada. Har allaredan halvan mot mig, däribland en del gooditemplare, som jag vet med bestämdhet, att jag ej gjort det minsta emot. Inte vill jag säga, att jag tycker om varenda kotte, som är medlem av logen Hoppets Ankar, men bara för att jag blandade mig i Carlsonska polemiken och därtill försökte rätta en lögn som stod i Idog, men som ej blev ändrad, därför kallar jag Idog lögntrafiken. Men om jag blandade mig i Carlsonska polemiken, angår väl ingen annan. Nej, ingen så länge jag köper mitt eget bläck och papper. Och att Idog har ljugit, det kan ingen rättvis komma ifrån. Må nu sluta för denna gång med hälsningar till S. C. T:s läsare. Vänligen

M. Luther.

P. S.

Charley Erickson, O. S. Nelson och Emil Sjöberg med flera, skriv bara på! Edra bitar äro förstklassiga och läsvärda, något som vi dumma tycka om.

D. S.

FRÅN BROADVIEW, SASK.

Den 12 juni 1919.

Ärade Red. av S. C. T.!

Jag får ännu en gång bedja om en liten spalt i Eder ärade tidning för att därigenom få framföra ett hjärtligt tack till m: O. A. H. (ursäkta att jag nämner ditt namn, utan att läsa det bakfram såsom du själv skrivit det) för det goda beröm jag erhållit ifrån honom från den tid vi båda stodo i uniform redo att skydda det land, under vars vingars beskydd vi båda krypa till kojs i den sena kvällstimmen. Jag har några få anmärkningar emot hans brev av viss orsak, och det är att han vid några punkter har tagit ett allt för långt avstånd från sanningen. Jag skall försöka svara på hans ur luften nedrivna föreställningar så gott jag kan, men vill bedja om ursäkt för att jag ej förut viste att Northwoods förmyndareskap var hägrat vid Kiplings horisont. Den första rättelse jag har äran meddela O. A. H. är angående fritt land i Northwood distriktet. Landet här har aldrig utgivits som fritt land. Och "homesteadet", sak samma hur vi än vrängde och svängde till vårt namn. Angående våra ännu mindre bemedlade settlare, så synas de fortfarande äta ur sin egen matsäck och skulle därför kanske ej ligga en ärad medlem så hårt på hjärtat. Tyvärr mottagas med tacksamhet underrättelsen om hur vi alla kunde komma att stå på samma höga nivå som storfarmare. Så en sak till, O. A. H. säger, att jag måste utstrykas ur armén. Jag stod kvar som soldat så länge som landet var tvunget att stå under militärsystemet och erhöll jag således mitt "dischargespapper" på julkvällen 1918, således över en månad efter krigets slut. Jag var ej det minsta sorgsen över att jag fick det. Tyvärr jag måste lämna armén utan att på något vis kunna draga pension på ett mångårigt gall-lidande. Ej heller fick de ha äran att taga mig över till England. Så nog står jag en rang bakom er, mr. O. A. H., alltid, men dock med ett obesudlat "discharge" och ej just tvunget utstryken, såsom mr O. A. H. synes vilja tro. Angående fosterlandshat får jag upplysa herr O. A. H. om att jag ej hatat landet och ej håller sagt så, men jag har sett — och tusentals med mig — att dess körkarlar många gånger styrt av vägen och de göra det ännu, ty det finnes ännu allt för många mammons tillbedjare, som hålla tömmarna. Jag har därför utan knot stått till ansvar inför både präst och domare, då jag varit påkallad att så göra. Jag inträdde i landets försvar då jag blev påkallad att så göra, ej i kaptensrangen utan som en vanlig soldat från Northwood, och under lydnad förtjänade jag för mina $1.10 om dagen, en väl förtjänt lön som jag även erhöll.

Till sist en kär hälsning till läsekretsen. Vänligen

J. G. Johnson.

Broadview, Sask., Box 62.

SVAR TILL LURIFAX I LILLESVE

En korrespondent från Lillesve, Man., som av goda lämplighetsskäl signerar sig "Lurifax", förtäljer i numret av den 12 juni att den lutherska församlingen i Lillesve haft en trevlig och inbringande tillställning för en tid sedan med **dans först och sist.** Artikelförfattaren synes leva i föreställningen, att dansen är en stående inrättning i den lutherska kyrkan — han undrar om församlingen i Winnipeg har dans också. Åtminstone lever han i hoppet, att det kommer att bli en bestående institution inom församlingen i Lillesve i det han till avslutning gör sig kvick med en "from önskan, att församlingen snart får sin kyrka färdig, så vi få komma och taga oss en svang om där".

Om det icke är allom bekant, vill undertecknad härmed taga tillfället i akt och göra det bekant, att den lutherska kyrkan som ett helt på denna kontinent absolut utesluter dans från sina tillställningar. **Om det dansas på en luthersk tillställning, så är det utomstående, som emot denna kyrkas principer och emot arrangörernas vilja, ställa till dans.**

Jag vet att så är förhållandet i Lillesve. Då jag i vintras besökte denna församling och samtalade med några av de ledande medlemmarna om församlingens finanser etc. beklagade de sig över svårigheten att avhålla värdiga tillställningar emedan en del besökare mot deras vilja skulle ställa till dans.

Det är nu icke att begära, att den kyrkliga disciplinen skall kunna vara så fast på ett missionsfält som Lillesve, vilket hitintills icke haft reguljär prästerlig betjäning. Eljes skulle naturligtvis tillställningen ifråga ha avblåsts och lokalen utrymts, såsnart det artat sig till bal. Men varför skulle dylika disciplinära åtgärder ens behöva komma på tal? Ni äro väl inte mindre resonabla och "demokratiska" i Lillesve än på andra fält. Kan inte vår kyrka i Lillesve få hålla sina tillställningar enligt våra kyrkliga principer utan att Ni och Edra gelikar skola göra intrång och prostituera dem med dans? Jag vill i all ödmjukhet försäkra Eder att Kristi kyrka kan reda sig utan medel som givas på sådana villkor! Om jag såsom besökande på någon tillställning, som en världslig förening förehade, skulle insistera på att predika, så skulle Ni utan tvivel anse detta oresonabelt — Ni skulle vänta att jag skulle respektera Edra principer och önskningar och icke göra ett bonemöte av en världslig tillställning. Och dock skulle jag icke i så fall bära mig så illa åt, som den som insisterar på att dansa på en religiös tillställning, ty den religiösa förkunnelsen torde Ni icke vilja förkänna moraliskt värde, under det dansen dock blott äger nöjesvärde för dem som tillmäta den något värde alls. Om Ni därför är nog resonabel och demokratisk att erkänna det religiösa samfundets självbestämnings rätt torde Ni, och Edra gelikar med Eder, för framtiden respektera vår kyrkas principer då Ni besöka dess tillställningar eller i annat fall hålla Eder därifrån.

Jag framställer detta sista alternativ icke i polemikens hetsighet utan i fullt medvetande om vad jag säger. Ty liksom Frälsaren, vilken tillsade sina lärjungar att icke kasta pärlor för svin, icke i jämrande svaghet tigger om själar att frälsa utan i kärlek bjuder sin nåd åt dem som vilja frälsas, så tigger ej heller hans kyrka i jämrande svaghet om deras slantar, vilka i likhet med Eder trotsa hennes principer och fräckt satirisera över henne. Vad Ni behagar kalla "tiggeri" hos Eder hemkyrkas målsman är att giva Gud vad Gud tillhörer till Hans ära och till Eder egen, Edra medmänniskors och Edra efterkommandes välfärd.

Till Eder bättre människa, ty ingenting är vanligare i det pastorala arbetet än att höra ungdomliga lurifaxar haspla ur sig en mässa övermodiga fnoskler om religion och kyrka, men det är ock dessbättre vanligt att finna, då man kommer sådana människor närmare in på livet, att Lurifaxen i människan ingalunda är hela människan.

Kenora den 13 juni.

Eder ödmjuke tjänare
Johannes E. Lindberg,
Manitoba-Ontario dist. ordf.

TANKEKORN

Likna denna jord vid ett äpple, som är nästan helt och hållet maskätet, och du är verkligheten mycket nära.

Titta ej för djupt ned i det maskboet och förtvivla. Där ser du kapitalister utan handlingskraft, socialister utan arbetskraft slå fria volten såsom förståsigpåare och väntande på applåder, stanna ej och se på dem, det är farligt. Nej, ännu hänger räddningslinan nere.

Förkasta ej det lilla livets brödsmula, som bliver dig erbjuden, det är liv i den. — I jordens kaka, som du får bakad, får du icke livet, var viss om det. En slav ja, en slav i din grav du bliver.

Frukta Gud mer än människor. Bliv en fri arbetare!

Respektera din arbetsgivare som dig själv och respektera dig själv i högsta måtto.

Förakta ej en bunden arbetare, visa honom medlidande, vilket du gör av dig självt, om du uppfyller de föregående punkterna.

Men bestämt avvisa alla medlingsförsök, som endast äro för att fånga dig mer eller mindre i en union, där arbetaren binder sig att göra det som de flesta i denna union bestämmer i minsta fall, gott eller ont likgiltigt. Nej, hav din heder i att vara en fri och ej bunden arbetare. Erkän icke att du är en förlorad varelse, ty det gör du om du går in i en union utan fri princip, att däremot gå in i en fri union och i sin lilla mån hjälpa till att strida emot det onda är en god sak. Sorgligt nog de hava ej detta slag av union som så önskvärt vore.

Världen är emellertid stor nog att leva uti.

Vad nu vi Canada-svenskar beträffa, så borde vi i första hand vara noga med vad vi göra och taga del uti. Intet gott kan komma av världens socialist, jag utlägnar vem som hälst att i brev diskutera det med mig, breven kunna adresseras till denna tidnings kontor. Det är mycket lätt om det så fordras omtala bottenprincipen av världens socialist så djupt ned, densamme ej har kunnat göra sig en föreställning om, och han kan sedan själv bedoma, men ej bör detta sägas för nyfikenhetens skull, det bör ju var och en förstå, eller hur min vän eller motståndare.

Av skadan blir man vis, säges det, men tyckes vara motsatsen med somliga och det är bevis, att den onde har den inneboende makten i dessa senare, detta dock med förbehåll sagt.

Nu finnes val nästan inget land i världen, som kan framvisa mera "slang" och ungsocialister som det kära fosterlandet Sverige, och dessa nämnda skulle ju i generalstrejken för några år sedan visa ett skådespel, som skulle bliva ett mönster för hela världen. Men hur gick det? Jo, det veta vi ju och lycka var det. Dessa ungsocialisters ursäkter vill nog ej ingen annan än en enfaldig fästa avseende vid. Tag varning, det är bättre och du visar då att du värderar dig själv och andra.

Det borde kännas för en skam att de som komma ifrån ett som vi kallar så upplyst land, som vi svenskar göra, ej skulle veta att nu i detta land uppföra sig bättre än en del andra främlingar göra och även detta egna landets undersåtar göra.

Här är ett tillfälle att göra heder åt sin nation.

Och man behöver ej glasögon för att genomskåda dessa socialisttalare; t. ex. denne mr Ivens, vilken enl. referat i Saskatoon Star av den 7 juni, skall hava sagt följande: "Det kan nu ej bliva tal om någon återgång". Och efter att hava klandrat borgmästaren Gray att hyra tillfälliga konstaplar till 6 dollar dagen säger: "Giv oss alla 6 dollar dagen och vi vill alla komma tillbaka till arbete".

I detta blottar han sig själv. Om han själv är en penningslav, så borde han först försäkra sig om dessa han talar till äro av samma skrot och korn, innan han förer deras talan. För min del tror jag att de flesta i den åhöreareskaran sökte frihet och rätt mera än usla penningar, men till dess att de få ögonen öppnade för dessa falska, snälla förmyndare, så kunna dessa språka vad som hälst. — Strejk är våld, när Ni bryter kontrakt emot lagen och det är ju meningen att tvinga till Eder fördelar. Ja, var och en haver sin fria vilja, så därom är intet att säga emot, men handla självständigt och försök ej att draga med dig andra emot deras egen vilja, utan respektera dem också som självständiga, och om du icke tror detta är ett uppriktigt och väl menat råd till dig, bry dig icke om det, det minsta, det kan då ej hjälpa dig lika litet som pennhållaren av detta kan göra det. Men handlar du emot ditt bättre vetande, ja då skadar du dig mest själv och icke mig och om du lyssnat till vännen som följer med så vill jag säga till honom, som säges hava sagt, med vetskap eller av okunnighet vill jag icke veta, men förmodar det senare, vilket är förlåtligt. "Jag har fattat kärlek för den stora massan och går det åt hälvete så följer jag med för att lindra orättvisa lidande".

Men varför nu följa med och ej gå före? Ja, varför? Det kan nog vem som hälst säga, om han tänker på detsamma.

Bättre är det däremot, går det till hälvetet då tvärstannar jag och går ej en tum till. Nej, inte för livet!

Det lär finnas i Amerikas vildmarker en jättedal med en jättegrotta som är mycket fruktad. Vid ingången bliver besökaren tjusad av ett utomordentligt hänförande vackert scenerі och längre in av uppstigande ångor som hava en bedövande verkan, och om icke besökaren tvärstannar och uppbjuder hela sin förmåga att bestämt återvända, så bliver han förlorad, ty vid de påföljande stegen förlorar han viljekraften och bliver så uppslukad genom ett av hålen där de uppstigande ångorna komma upp och varest jordytan är tunn som en skorpa.

Därför lyssna ej till vännen som följer med —

Och mig behöver du icke tänka på — fri vilja — Eder

"S."

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort **Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar** till specialitet och har under sin 30-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form av dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i **Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Urinlångarna** och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. **Ni kan lita på redbar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt.** Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Medicinar sändas öfverallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller frågelista, **är alldeles kostnadsfritt.**

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta **sjukdomar hos män, och deras följder** samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte frågelista, **sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla,** som insända namn och adress till

DR L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10-6. Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8

Selma Lagerlöf och kvinnornas seger i Sverige

Ett tal vid kvinnofästen i Auditorium i Stockholm

I anledning av, att Sveriges kvinnor äntligen erhållit den länge efterlängtade och hårt eftersträvade politiska rösträtten hölls en av de sista dagarna i maj en storslagen fäst i Auditorium i Stockholm. Bland de många bemärkta talarna märktes Selma Lagerlöf främst på programmet. I referatet i Dagens Nyheter heter det, att "ordföranden för mötet lämnade ordet åt dr Selma Lagerlöf, som långsamt går fram till talarstolen och först med märkbar rörelse i den underbart ungdomliga stämman så småningom med fastare röst läser upp sitt enkla, vackra tal, till vilket auditoriet lyssnar med andlös spänning och som det mottager med en brusande applåd".

Selma Lagerlöfs tal

Detta är en dag — säger Selma Lagerlöf — som jag aldrig trodde mig få uppleva, och jag är glad att jag har fått se den framträda ur tidens gömmor och bli till verklighet.

För jag må väl bekänna att jag och många med mig, som ha tagit del i det kvinnliga rösträttsarbetet, vi ha nog många gånger känt oss till mods, som en utestängd, som i mörka natten står och klappar på en väl reglad port och inte kan göra sig hörd. Man vet nog i vilken ängslan och rådlöshet den råkar som råkar ut för sådant. Det är ju mitt eget hem, detta, det är ju det enda ställe i världen där jag har oomtvistlig rätt att bli insläppt, säger man, men här tyckes ingen tänka på att jag har blivit lämnad utanför. Härinne bo ju de män som älska mig, min far, min bror, min man, min son, varför har jag blivit utestängd? Jag vill ju bara komma in för att tjäna dem hur kan det komma sig att ingen av dem öppnar för mig? Och man dunkar och slår tills att handsken spricker och handen flyger i blod. Nu torde de ju höra, tänker man, och inom sig är man också övertygad om att de göra det. Det är bara det felet att ingen vill göra sig det omaket att stiga upp ur sängen och öppna. Och stundtals sätter man sig ned på tröskeln och tänker bittra tankar om dem därinne, som inte en gång bry sig om, att se efter att man har kommit ordentligt in under tak. Och timmarna gå med ängslande långsamhet. Gång på gång reser man sig på nytt för att bulta och ropa, men ögonblicket därefter sjunker man på nytt samman i förtvivlan.

Men se, nu har porten blivit öppnad både för otåliga rösträttskvinnor och för andra, som inte en gång ha ansträngt sig med att klappa. Vi ha nog fått se våra medsystrar både i öster, söder och väster gå in i sina hus före oss, men vi äro dock varken förfrusna eller förbittrade av en alltför lång väntan. Porten är öppen. Det där ihärdiga klappandet och ropandet, som vi trodde utan verkan, har dock vunnit genklang inne i byggnaden. De ivriga önskningarna som vi sände in genom de järnbeslagna dörrarna ha ryckt i den sovandes ögonlock. Det var ändå en lycka att vi blevo kvar, att vi inte uppgavo hoppet. Det var gott att vi trots allt fortforo att tro att genom denna port och ingen annan skulle vi bli insläppta.

Kanske att öppnandet skedde av en ren tillfällighet. Kanske att vi fingo smyga in på samma gång som andra utestängda, som hade bättre röst och bättre nävar och bättre förstodo att göra sig hörda, men i alla fall, om vi inte hade varit där tillstädes, om vi inte hade haft tro, hopp och tålamod tillräckligt för att stanna kvar på vår post, så hade det goda tillfället onyttjat gått förbi.

Och nu i denna stund, då segern är vunnen och då man kan vara glad, "såsom man är glad då man skiftar byte", då skulle jag vilja fråga vad det yppersta är av allt det som vi nu ha vunnit.

Ty bytet är visserligen stort och betydelsefullt. Det heter medborgarskap i det egna älskade fosterlandet, det heter förbättrad uppfostran, det heter hälsosam, stigande ansvarskänsla, det heter kvinnokaraktärens rensning från pjoskighet och barnslighet, det heter ökade ekonomiska möjligheter. Det heter detta och mycket annat.

Men jag för min del, och kanske mången annan, som har varit med i kampen, räknar inte de sociala fördelarna som den förnämsta vinsten. Det yppersta skulle jag vilja säga är segern själv, detta att vi ha fått föra en stor och god omöjlig sak fram till sin fullbordan.

Nu, när vi blicka tillbaka, måste vi ju tycka att det har skett nästan genom ett under. Ty vilket litet fåtal ha vi icke varit, och hur svagt synes inte i dessa de våldsamma striderna dagar vårt kampmedel, som endast har bestått i att tala och övertyga.

Vi ha haft att strida mot vanor och betraktelsesätt, som voro lika gamla som världen. Vi ha haft lagar emot oss likaväl som fördomar. Vi ha måst bryta ned egennytta och undanrödja lojheten. Det förefoll en tid som om våra krav inte skulle kunna genomföras med mindre än att hela samhället blev omstörtat.

Och märk väl att vi ha inte haft pengar att lita till. Och vi ha inte ingett fruktan, vi ha inte hotat med revolution och uppror. Allt skulle ha kunnat fortgå som förut, även om våra fordringar hade lämnats utan avseende.

Men vår sak har segrat därför att det var en rätt fordran detta att de människor som ha föts i detta land och ha fått sig det anvisat till sitt jordiska hem inte där kunna behandlas som gäster och främlingar, utan deras namn måste vara medborgare, därför att det är en rätt fordran att alla de som lyda ett lands lagar också bora få vara med om att stifta dem, en rätt fordran att alla de som erlägga dess skatter också skola vara med om att bestämma dem.

Men hur omöjligt har det inte tyckts vara att få detta erkänt, hur hopplöst och förtvivlat. När det nu har gått igenom, så tyckes det oss inte vara ett verk av vår egen strävan, utan vi känna det så som skulle vi fått hjälp av någon väldig naturmakt. Det förefaller oss som om vi skulle med mycken möda och dåliga verktyg ha arbetat på att hugga sönder ett isberg. Det har varit ett segt och långsamt och tålamodsprövande arbete, som blott gjort små framsteg. Men så med ens ha vi fått hjälp av sol och vind och regn och värme, och på några få dagar har isblocket förintats.

Det är många som i dessa dagar måste känna det på samma sätt, att de ha fått underbar framgång i sin strävan för en omöjlig sak. Alla de som ha nedlagt arbete för Finlands, Sönderjyllands, Polens, Armeniens hopplösa, omöjliga frihetssönskningar, alla de ha arbetat för världsfreden måste känna att de till sitt eget oändligt svaga och maktlösa arbete ha fått en utomordentlig hjälp, att händelser och tillfälligheter verka för dem på ett sätt som om de aldrig vågat drömma om.

Och om nu i våra hjärtan befästes tron på att den som vill en stor och god sak och sätter in sitt liv för den även skall föra den till seger, hur omöjligt det an må synas, skola en gång tillfälligheter inträda som hjälpa dem fram. Om denna tro kan vinna insteg i våra hjärtan, då ha vi hunnit fram till något stor, då ha vi äntligen kommit fram till att förstå vad Kristus menade när han talade om den tro som kan försätta berg.

Om kvinnorna nu efter detta förvärva sig denna tro, vilken styrka och vilket mod skall den inte skänka oss. Vilken makt skulle inte de bli i återuppbyggandet av den arma, förhärjande och förvildade världen.

Jag vet ju inte vad som hädanefter kan komma att bli målet för kvinnornas gemensamma strävan. Ett är säkert, att den inte behöver avstanna av brist på stora omöjliga mål att längta efter.

Vem skulle vilja eller mäkta motstå kvinnorna, om de nu vilja ta itu med att tämja eller förgöra de stora odjuren som förhärja världen, om de skulle vilja lägga mordlusten i band och bojor och nedgöra sedeslösheten eller bryta fattigdomens udd eller sätta dammar för fåfänglighet och njutningslystnad?

Gud, som har gjort människan sådan att hon med alla sina fel tränger efter att bli herre över sina lustar och lidelser och vill leva ett lyckligt, harmoniskt liv, skall stå bakom er och världen skall inte kunna motstå er.

EN ELEKTRISK SPIS

är icke en lyxartikel

Det är

Sunt förnuft och ekonomi

Besök

CITY LIGHT & POWER
54 KING STREET

och gör efterfrågningar

Nordbor i Förenta Staterna

Omaha Flying Co. är namnet på ett nytt bolag som inkorporerats med ett kapital av $15,000. Inkorporatörerna räkna bland sig vår unge landsman Walter R. Johnson.

Recallåtgärder ha vidtagits emot Carl A. Johnson, medlem av skolstyrelsen i Bend, Oreg., och kassör för Shevlin-Hixon Company. De missnöjda förklara att Johnson arbetar för anställandet av mindre dugliga lärare.

Dr. Sandberg frikänd. Vår landsman dr August Sandberg, anställd som konsulterande metallurgist vid Phelps Dodge Corporation i Tucson, Wash., frikändes nyligen sedan U. S. Circut Court of Appeals återkallade ett utslag, enligt vilket dr Sandberg fälldes under spionlagen och ådömdes två års fängelse för "uppriorskt tal". Rättens åsikt är att, medan Sandbergs yttrande vittna om sympati för Tyskland, fälldes de endast i närvaro av en personlig vän. Dr Sandberg är en framstående vetenskapsman från Malmö. Han har tre bröder, som äro amerikanska medborgare, och två nevöer i amerikanska flottan.

Am. Scand. Foundation. För att erhålla tio stipendiater med vetenskapliga förutsättningar att representera Förenta Staterna vid Sveriges teknologiska skolor har rubricerade stiftelse satt sig i förbindelse med de styrande männen för amerikanska tekniska anstalter av olika slag för att få en lista på lämpliga kandidater. Härigenom vinnes att varje sökande får ett intyg från sin lärare att han är kvalificerad för stipendiet och verkligen är i stånd att draga full nytta av en undervisning från framstående vetenskapsman. Stiftelsen vill ock uppmuntra praktiska män från industriella organisationer att söka dessa stipendier. Den plan, som utlinjerats och planerats av mr Axel Robert Nordvall, den svenska kommissarien i För. Staterna och dr Henry Goddard Leach, går ut på utdelandet av tio stipendier för amerikanare att studera vid svenska lärdomshärdar och för tio svenskar att studera härstädes. Varje stipendium uppgår till $1,000. Bland dem som intresserat sig för detta praktiska och ypperliga sätt att draga de båda nationerna närmare tillsammans, märkas mr Charles S. Haight, admiralty lawyer i New York, managern för skeppsmäklarefirman Jurness, Whitly & Co., mr H. C. Blackistone, Svenska kullagerfabrikens chef B. G. Prytz, mr Thatcher M. Brown, medlem av firman Brown Brothers, Svenska handelskammarens president mr John Aspegren, mr Henry G. Leach, mr W. G. Tawes, mr E. J. McCormack och mr A. V. Moore. De personer, som skola avgöra, åt vilka personer stipendierna skola utdelas, utgöras av kapten William Howgaard, professor vid teknologiska institutet i Massachusetts, professor H. P. Talbot, professor vid samma berömda institut, professor A. E. Kennelly vid Harvard, professor William Campbell vid Columbia, professor J. W. Toumey vid Yale. Utslaget kommer att tillkännagivas den 15 juni.

(Forts. å sid. 7)

FAR och MOR

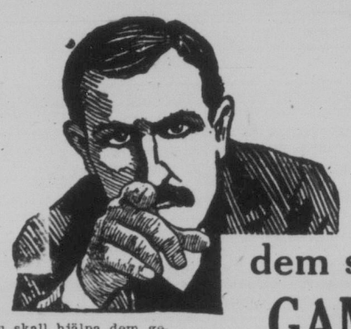

därhemma i Gamla landet väntar att du skall hjälpa dem genom kristiden.

Glöm icke ditt livs största kall — omsorgen för de gamla. Det är din plikt som lever under gynnsammare förhållanden att hjälpa där hjälp så väl behöves.

PÄNGAR

är vad de behöva i Sverige, Norge och Danmark och

P. M. Dahls Steamship Agency

garanterar alla pänningförsändelser, en garanti, som Ni absolut kan lita på. Alla orders givas promt uppmärksamhet. Högsta kurser givas. Vi sända pänningar endera per **anvisning eller telegraf.**

Omkostnaderna vid anvisningar äro som följer:

För belopp upp till $ 10.00 — $0.25 För belopp upp till $ 50.00 — $1.00
För belopp upp till $ 25.00 — $0.50 För belopp upp till $ 75.00 — $1.25
För belopp upp till $ 35.00 — $0.60 För belopp upp till $100.00 — $1.50

Om ni önskar pengarna sända per telegram, lägg till $5.00 för belopp upp till hundra dollars och $6.50 för belopp över $100.00.

Skriv namn och adress tydligt på den, som skall mottaga pengarna.

Tusentals dollars har av oss blivit sända till de skandinaviska länderna och blivit **mottagna.** Innan Ni gör någon affär i denna riktning, rådfråga Eder hos oss. Vi vilja giva Eder alla upplysningar. Vår agentur är den mäst tillförlitliga skandinaviska agentur i Canada. Sänd Moneyorder eller bankdraft betalbar till oss och vi sköta om resten.

Ångbåtsbiljetter å alla linjer säljas under största noggrannhet.

P. M. Dahl Steamship Agency

Foreign Exchange Dept. 325 Logan Ave.
Referens Dominion Bank N. E. B. och Royal Bank W. A. B.
Winnipeg, Manitoba

Varning

till

dem som skola resa till

GAMLA LANDET

Vi rikta härmed en **allvarlig varning** till alla, som ämna begiva sig till Skandinavien. En resa utan trevnad, utan bekvämligheter är ingen resa, utan ett syndastraff. En riktigt angenäm resa fås endast genom att arrangera den ordentligt och detta fordrar erfarenhet.

P. M. DAHL'S STEAMSHIP AGENCY

har denna erfarenhet

Vi ordna Eder resa med bästa bekvämligheter uppehåll å de platser Ni önska besöka samt giva Eder förslag till resruta. Vår firma är den äldsta skandinaviska firma i Canada och är absolut pålitlig.

VI REPRESENTERA ALLA LINJER

Res med andra klass. Tredje klass är visserligen billigare, men vi komma ihåg med vilken avund vi såg på dem vilka reste i andra klass, när vi reste till detta land. Nu har Ni strävat så pass länge att en resa i andra klass endast är vad Ni gjort rätt för. Bekvämligheterna äro värda det ökade priset. Köp andra klass och res bekvämt. Mera snyggt och sanitärt på alla vis. Bättre mat och bättre betjäning. Och när Ni köper Eder biljett eller skall göra förberedelser glöm icke varningen härovan.

VÅR INNEHÅLLSRIKA KALENDER GRATIS

Vi trycka i dessa dagar en fin och innehållsrik **kalender,** vilken vi ämna bortgiva till alla, som skriva efter densamma. Den innehåller kalender upp till juli 1920, Växelkurslista och ångbåtsturer och alla upplysningar rörande medborgarskap och respass o. d. Skriv efter denna katalog idag.

P. M. Dahls Steamship Agency

325 Logan Ave. Winnipeg, Man.